

Lisaks:
Liina Leetsi
statistiline
uurimustöö rebaste
hingeelust!

PEETRIKE

25. NOVEMBER 2009

JAH, PEETRIKE ON IKKA VEEL ELUS!

Nõo koolileht Peetrike on tõesti jälle ilmunud ja nüüd ka Sinu käes!

Nagu on traditsiooniks saanud peame alustama juhtkirja vabandusega kalli koolipere ees, kuna leht ilmub jällegi hiline misega. Seega andke palun andeks – laiskus on harjumus, mis on visa kaduma! Neile, kes meie lehest midagi ei tea, siis:

- Peetrike on NRG õpilasleht – nõokatelt nõokatele.
- Peetrikest koostavad vabatahtlikult kooli tublid ja ettevõtlikud

- õpilased. Peetrike kipub ilmuma vahelduva eduga ja alati harvem kui võiks.
- Peetrike on minimaalselt tsenseeritud (poliitilise korrektsuse ja sündsuse huvides).

Meil on väga kahju, et te printerisooja koolilehte nii harva käes saate hoida. Kuid ärge kaotage lootust! Kuna Nõos käib elu täistuuridel ja kirjutada on paljust, siis on viimane aeg tubliks hakata. Niisiis võib

Ott Oja,

loota, et järgmist lehte ei peagi nii kaua ootama kui käesolevat! Hoidke meile pöialt, et me ikka jaksaksime! Head lugemist!

Ott Oja

Peetrikese peatoimetaja

MILLEST KIRJUTAB TÄNANE LEHT?

DIREKTORI TOE- 2
TUSSÖNAD KÜM-

KÜMNENDIK 2
RÄÄGIB 3
4

MILLINE OLI RE- 4
BASTE 5

PEET-MÄRT 6
IRDT—KELLEGA ON 7

KESASI ON BÄNDI- 8

KUIDAS SAADA TÕ 8
9

NÖOKAD EESTI 10
SUURIMAL KON- 11

REBASEJAHT KUI MEELELAHUTUS

September üks ja kaks ja kolm, maast üles tõuseb tolm. 12. klass ajab rebast taga, kuid rebane on kapis vaga.

Ülichill on kapi sisu, Sealt leidub kaera, rukist, nisu. Suur R mõtleb: "Nüüd pääsenud ma! Siit ei leia mind iial ta."

Kevin Kukk, 10 A

FILMIÕHTU

7. detsembril kell 20.15

Uue ühika 4. korruse puhketuba

Filmisoovitused saata:

kristikas16@gmail.com

Jaanus Järveoja—NRG parim kõnemeister.

“KUID HÄTTA
SATTUNUD
KOOLIKAASLAST
MÄRGATES TULEB
LOOMULIKULT
TEGUTSEDA
OLUDELE
VASTAVALT!”

ÕPPEAASTA ON ALANUD TÕISELT JA JUBA ONGI I VEERAND LÕPPENUD!

Sügisese veerandil on ikka kõige suuremat tähelepanu saanud 10. klasside õpilased. Õpetajad selekteerivad olümpiaaditegijaid, ringijuhid andekamaid lauljaid, tantsijaid, sportlasi, näitlejaid, ... Kasvatajad teevad tõsist tööd internaadi kirjutatud ja kirjutamata reeglite selgitamisel. Vanemate koolikaaslaste silmiski võib näha hindavat pilku. Mida nemad hindavad ja keda otsivad? Kes teab, kes teab ... Tuleb kahjuks tunnistada, et huvi uute õpilaste vastu tekib alati ka väljaspool kooli. Miks kahjuks? Aga sellepärast, et see huvi on tihti vildakas (kas 12-si saadakse 3-st jagu!) Ma väga loodan, et õiguskaitse organid teevad oma tööd hästi ja süüdlased saavad karistatud. Aga jäägugi see pädevate ametnike otsustada, sest omakohus

teeks olukorda ainult keerulisemaks. Kuid hätta sattunud koolikaaslast märgates tuleb loomulikult tegutseda oludele vastavalt! Nüüd, kus 10-ndike proovilepanekud on möödas, võib öelda, et „hundid on söönud ja lambad terved”. Eks staadionil oli ka riiete määrimist ja kahemõttelisi harjutusi, mis mõnele meeldivad ja mõnele mitte (mulle ei meeldi!), kuid ma ei märganud pahatahtlikkust. Kes tahtis, võis päris puhtalt pääseda, kes soovis, sai ka varajast noorust meenutada (loe: poris püherdada). Tutvumispidu aga näitas ilmekalt, et katsed „rebastele” ei eelda kaasõpilase alandamist, „hõrgutiste” söötmist ega riiete mäkerdamist. Nalja saab ka intelligentsemalt

teha, mis mõnele meeldib ja mõnele paraku mitte (mulle meeldib!). Abiturientidele koolimärkide jagamine ja „rebaste” vande andmise tseremoonia olid aga soliidseks lõppakordiks kogu sellele protsessile. Järgnenud tantsuõhtu andis aga kõigile võimaluse I veerandi meeolukaks lõpetamiseks. Loodame, et 10. klasside õpilased on kahe kuuga meie kooli sisse elanud ja seetõttu ei ole vajadust nende staatust (uus õpilane!) edaspidi kuidagi eriliselt esile tõsta. Soovin KÕIGILE Nõo Reaalgümnaasiumi õpilastele ja töötajatele edu teiseks veerandiks.

Jaanus Järveoja
Direktor

KÜMNENDIKD MEENUTAVAD ESIMESI KUID NÕOS:

Rebase elu ei ole, teadagi, kerge, kuid samas on see aeg ühele tulevasele nõokale väga vajalik ning õpetlik. Alguses oli muidugi raske - kõik oli võõras ning tuli kohaneda. Kohanemisele aitasid väga abivalmilt kaasa ka abituriendid, kes rebastele koristamispraktikat andsid ning õpetussõnu jagasid. Üks suurematest katsumustest oli loomulikult rebaste spordipäev, kui tulevastel nõokatel tuli oma vaimsete võimete arendamise asemel füüsilist vastupidavust näidata. Suur katsmus oli kindlasti varastel hommikutundidel ülestõusmine, et virgutuseks hommikuvõimlemist teha ning pärast seda oma toa koristamine, mis oli suudetud peaaegu et elamiskõlbmatuks muuta. Ka ülejäänud päev oli sündmusterohke. Üldiselt ei ole rebaste elu siin Nõos väga raske. Kõik on väga sõbralikud ja lahked. Rebane kui loom kuulub teatavasti koerlaste sugukonda. Seepärast ei tohiks ka kümnendikele pahaks panna ulakusi, mida sellel niigi segadusi täis ajal tehti. Nüüd, kui oleme vande andnud, ei pea me rebaste nime enamväarikaks. Oleme täieõiguslikud nõokad ning oleme seda ka väärt.

Pille Arro

Mis muljed mulle Nõo reaalgümnaasium on jätnud? Ütleme nii, et esmamuljed on tohutult head. Võrreldes nende eelarvamustega, millega ma siia tulin, on praegused muljed kõvasti paremad. Alguses mõtlesin, et peale matemaatika ja füüsika siin muud eriti ei tehta, aga ma eksisin sügavalt. Oma vaba ajaga on teha siin väga palju. Isegi kui sa kuskil huviringis või trennis ei viitsi käia, siis ühikas igav ei hakka. Seltskond on lihtsalt super, ühiselamu on huvitavaid lõbusaid ja sõbralikke kaaslasid täis, kellega koos oma aega veeta. Kõik üritused, mis siin toimuvad, on ka ülilahedad. Võib-olla mõnele 10ndikule käib vastukarva Rebaste aeg, kus meiega igasuguseid asju tehakse. Minu arust oli see aeg küll igati normaalsuse piirides ja päris lõbus. **Kokkuvõttes on Nõkku tulek üks parim valik, mille teinud olen üle pika aja.** Ma olen tulnud pea 300 kilomeetri kaugusele oma kodust ja ma ei kahetse seda.

Madis Lehtmetts

Kõik algas nagu noortele kohane, internetist, kui orkutisse tekkis NRG 56. lennu kommuun. Tänu sellele hakkasid paljud tulevased Nõo Reaalgümnaasiumi rebased omavahel suhtlema virtuaalselt. Hiljem, kui ühiselt lepitati kokku aeg ja koht, saadi kokku juba enne kooli reaalses elus. Selleks kohaks oli traditsiooniliselt Vapramäe.

Kui kätte oli jõudmas taas kord 1. september, tundus see jubedam kui varem. Uus kool, uus keskkond, uued inimesed -- kõik-kõik oli uus. 1. september möödus arvatust hoopis teistmoodi. Meie, rebased, seisime närviliselt treppidel ja ootasime, millal saabub see hetk, kui me kõik uhkel sammul kõnnime muusika saatel aulasse, teiste gümnasistide ette. Pärast pidulikku osa ootasid meie kallid ja armsad abiturientid rebaseid ühika ette. Seal tegid suurepäraseid kümnendikud ülipalju prääksuga kükke, laulsid sepapoisse ja olid niisama lahedad. Hiljem võeti suund Tartu poole, kus jätkus asi üsna samamoodi: oli lugematul arvul kükitamist ning laulmist, kuid asjale lisandus NRG ülistamine.

Aeg möödus ja rebased hakkasid nõokate eluga vaikselt ära harjuma. Lõbutseti ja tralliti, rikuti õorahu ja palju muud. Kui saabus 15. septembri õhtu, mõeldi, mis saab homme. 16. septembri hommik algas kindlasti ehmatava pauguga, kui abiturientid pottide, pudelite, pasunate ja muude esemetega järsku kolistama hakkasid. Hommikuvõimlemine tehtud, said rebased tuppa minnes suure üllatuse osaliseks – kõik voodipesud olid kadunud ja uste peal olid suured R-tähed. Koolipäev möödus kiiresti ja valutult, suurem katsumus algas alles peale lõunat, kui kell oli saamas neli. Kõiki uusi kümnendikke kutsuti keset staadionit seisma, nende näod kritseldati täis ja rebased jagati rühmadesse. Igal rühmal oli erinev ülesanne: kes pidi kummide alt läbi roomama, kes käsi kasutamata münči rivi algusest lõppu toimetama ja kes üldse rallis nagu väike laps kooli juures tibatillukese mudelautoga.

Aeg on läinud kiiresti ja juba on läbi esimene veerand. On ju ütlus: kõik head asjad saavad kiirelt osta – loodetavasti aga mitte meie aeg Nõos. Nõo kool on koht, kus on parimad inimesed ja sügavalt head seiklused.

Annika Jõulu

”OLEME
TÄIEÕIGUSLIKUD
NÕOKAD NING
OLEME SEDA KA
VÄÄRT.”

PILLE

Annika Jõulu nau-
timas aega, mida
saab veeta abitu-

Kairit Vill

Kadri-Ann Lehis **NRG AASTAID TAGASI JA TÄNA—KUI PALJU ON MUUTUSI?**

Peet—Märt
Irdt—see on
füüsika

Tegemist on inimesega, kes suudab muuta tunnid põnevaks oma otsekoheuse, erilise maailmavaate ja huvitavate juttudega. Ta on õpetaja, kes teab elust NRG-s rohkem kui suurem osa teisi pedagooge. Veel 28 aastat tagasi oli Ta samamoodi õpilase rollis nagu meie praegu.

Küsimustele vastab Nõo Reaalgümnaasiumi füüsikaõpetaja Peet-Märt Irdt.

Mitmes lend Te olete?

25 b

Millisest Eesti nurgast olete pärit?

Pärnumaalt Nigula raba kandist. Koha nimi on Tali.

Miks valisite NRG? Kas kandideerisite veel kuhugi?

Mind kutsuti siia, direktor saatis kirja. Mujale polnud mõtet ja soovi kandideerida. Sel ajal eriti muud kooli polnud, kus kõrgel tasemel reaalaineid õpetati, Tallinnasse ei tahtnud minna.

Millised olid esmamuljed koolist?

Normaalsed. Ise elasin talus, kus ka vett polnud, selles suhtes midagi üllatavat ei olnud.

Millised õppeained Teile meeldisid, millised mitte?

Meeldisid füüsika ja mate. Mis kindlasti ei meeldinud, olid geograafia ja saksa keel.

Kas teile programmeerimist või rakendust ka õpetati?

Programmeerimine oli algelisel tasemel. Rakendus oli trükimasinal trükkimine ja ainult tüdrukutele. Sai sekretäripaberi. Füüsikat ja matemaatikat oli selle arvelt kõvasti rohkem.

Kas teie ajal ka spikerdamist oli?

Nii ja naa, nii palju, kui vaja oli. Näiteks matemaatikas teoreemid, mida keegi ei viitsinud pähe õppida. Bioloogias ja ajaloos väga ei mäleta, et oleks ette tulnud. Võib-olla aastaarve.

Füüsikas oli spikker mõttetutu, seal küsiti asju, kus spikrist oli vähe abi.

Millistes tunnivälistes tegevustes osalesite?

Olümpiaadidel ja lahendusvõistlustel. Jalgpalli sai ka mängitud. Staadion on praegu sama, ainult asfalt oli vast parem.

Milline oli sel ajal internaat?

Sama. See, mis praegu on vana, oli siis uus, 2 korrust tüdrukutele, 2 poistele. Kümnenda klassi poisid elasid muusikakooli taga ühes majas.

Kas tuli ette sisekorraeeskirja

rikkumist?

Noh, ikka. Ütleks, et isegi rohkem kui praegu. Oleneb muidugi, milliseid rikkumisi. Suitsetajaid oli vähem, selle vastu võideldi ka kõvasti.

Eredamaid mälestusi koolist, ühikast?

Aega on suht palju möödas...

Nädalavahetused olid kihvtid, siis oli laupäev ka koolipäev ja päris palju rahvast jäi siia, sai toredaid asju tehtud. Suvalistel aegadel korraldati diskosid näiteks ja bridži mängiti tihti.

Eksamid on ka meeles. Need olid siis ainult kooli lõpetamiseks. Matemaatikas oli 2 eksamit: kirjalik ja suuline. Füüsikas oli samamoodi.

Enne füüsikaeksamit läksime ühika katusele õppima, või tegelikult küll lõõgastuma enne päikesetõusu.

Mootorrattaid oli palju. Lähedalt inimesed tulid ikka nendega, autosid ei olnud nii palju nagu praegu. Ja rong sõitis, see oli kihvt.

Seltskond oli tore, aga klasside ja lendude vahel on läbikäimist praegu vist isegi rohkem.

Kuidas olid lood õpetajatega ja õppimisega?

Keemiaõpetaja on teil ja mul sama, Ambre oli ka sellel ajal, aga mind ta ei õpetanud. Mart Mäerand

“NÄDALAVAHETUSE D OLID KIHVTID, SIIS OLI LAUPÄEV KOOLIPÄEV JA PÄRIS PALJU RAHVAST JÄI SIIA, SAI PALJU TOREDAID ASJU TEHTUD.”

Pendra tuli alles siis, kui ise olin juba õpetaja.

No, mis on ühist. Õpilane on kogu aeg laisk olnud. Oli siis ja on ka nüüd. Ainult ravimismeetodid on erinevad. Siis "lajutati", nüüd üritatakse silitada. „Lajatamine“ toimib kindlalt paremini.

Millised traditsioonid on kadunud?

Abiturientide suvepäevad, kuhu tulid maakonnast kõik abiturientid 2-3 päevaks kokku. Meil oli see Võrtsjärve ääres. Tehti seal natuke kõike: sport, loengud.

Kuidas hindate Nõo praegust taset? Kuidas on õpilased ja elu Nõos muutunud?

Minu ajal oli tugevaid õpilasi rohkem. Kõrgel tasemel reaalseid oli vähe võimalusi õppida ja kõik tugevamad tulid siia.

Vahe tavakooliga polnud nii suur kui praegu, just reaalseid, mitte keeltes. Keskmise vahe on lubamatult suureks läinud.

Nõo tase on ka langenud, just reaalselt. Terves vabariigis on langenud, süüdlased on siit 17 kilomeetri kaugusel, haridusministeeriumis.

Kõige suurem erinevus minu ajaga on see, et kui praegu te õpite kontrolltööks, siis minu ajal mõni usinam vaatas lihtsalt eelmisel õhtul üle. Kui vahetunnis enne kontrolltööd pilgu peale heitsid, oli väga hea. Gümnaasiumis õpiti ikka

ise, keegi tagant ei sundinud. See oli vaba valik, tehti tööd, et hakkama saada. Mingeid järeldamistunde ka polnud.

Hindamine on liberaalsemaks muutunud. Mul oli näiteks füüsika 4. Viie said vähesed. Siin ma võin nüüd eksida, aga praegu saab kolme juba 45%-ga, siis sai 60%-ga.

Klassiruumid olid ikka samad. Arvutuskeskust veel polnud, minu ajal sai sellele alles vundament tehtud.

Kas "Nõo vaim" on Teie arvates hääbunud?

Ei ütleks. Minu jaoks pole. Sellist kooli, kus inimesed elavad koos, teist pole. See jätab jälje eluks ajaks, tahad või mitte. Ja see ka, et siin majas õpetab peale õpetajate ka elu. Seda haridust mujal sellises olekus ei saa. Aga noh, see tuleb ainult kasuks.

Millise oma klassi õpilasega end võrdleksite?

Oma klassist vä?! Ei julge väga võrrelda ennast, see vajab mõtlemist. Pärisklassist vist polegi, kellega võrrelda minu oma klassis, kui ma niimoodi vaatan. Eelmises klassis ma otsisin küll paralleele oma klassiga. Kindlasti leiab samasuguseid, kuid praegu pole nii vaadanud. Aga eelmises klassis oli küll palju neid, kes kattusid omavahel.

Kelleks tahtsite saada?

Tont seda enam mäletab,

aga igal juhul mitte õpetajaks.

Aga miks siis saite õpetajaks?

Suunati. Ikka laiskusest. Oleks ülikoolis usinam olnud, vaevalt, et õpetajaks oleks suunatud, aga egama seda praegu eriti ei kahetse.

Ei tea, kas see on poliitiliselt korrektne, mis ma nüüd ütlen, aga Eesti Vabariigi ja Nõo kooli juhtkond lasevad mul elada nii, nagu mulle sobib. Palk võiks suurem olla ja suvepuhkus lühem. Eesti õpilastel on suvi üks maailma pikimaid. Minu jaoks on suvi suht mõttetu aeg. Ma pole selline, kes rannas istub või remonti teeb.

Kas olete rahul, et just siia kooli tööle tulite?

Igal pool on omad plussid ja miinused, aga eks plusse ole siin muidugi rohkem. Praegu õpetan siin 9. aastat, enne olin Ülenurmelt ja Tartu Kutsehariduskeskuses. Seal andsin füüsikat ja arvutiõpetust. Siia õpetama tulin oma endise õpetaja asemele. Ja seda ma tunnen küll, et kes on siin õpetajana vilistlane, sellel on eelis või on suhted teistsugused.

Oleks siin lennundus, oleksin kindlasti veel rohkem rahul, kuna ise olen purilennukiga lennanud.

“ENNE FÜÜSIKA
EKSAMIT LÄKSIME
ÜHIKA KATSUSELE
ÕPPIMA, VÕI
TEGELIKULT KÜLL
LÕÖGASTUMA.”

“OLEKSIN
ÜLIKOOLIS
USINAM OLNUD,
VAEVALT, ET
ÕPETAJAKS
OLEKS
SUUNATUD.!”

Liina Tarvis

MIS VÕI KES ON BÄNDIKAS?

Ka Sixten veed-
ab palju aega

BÄNDIRUUMI
JÕUDES MUUTUB
TUJU OTSEMAID
HEAKS

Argipäevaõhtuti on terve ühiselamu kella kaheksast kümneni muusikat täis. Meie bändiruum, mille asukoha kõik kergesti üles leiavad (vihje: suund sinnapoole, kus "kolin" valjemaks läheb), täitub õppimistunni lõpuks muusikute ja tihti ka publikuga. Vähemalt vana ühika esimene korrus peaks selleks ajaks õpitud saama, sest bändiruumi heliisolatsioon on kohati ütlemata puudulik ja tegelikult on vähemalt kolmel õhtul muusikat terves ühiselamus kuulda.

Nädala sees on prooviaeg neljal õhtul ja praegu on see kolme koosseisu vahel ära jagatud. Esmaspäevadel ja neljapäevadel on ruum Rebastebänd vol.666 päralt. Kuigi too parema variandi puudumisel leiutatud nimi tundub kurjakuulutav, on just need kaks õhtut kõige lõbusamad ja rahvast on siis ka kõige enam. Allakirjutanu, tolle bändi vokalist, saab nautida ainsa naisliikme staatust (kuigi ainus ruumis viibiv

naisisik on ta harva). Trummidega kolistab Andres ning kitarridel on Sixten ja Madis. Bassimees Mihkel ei ole tegelikult üldse mitte rebane, aga erand kinnitab reeglit, või mis?

Teisipäeval teeb testosteroonist paksus õhus proovi "karvaste bänd" 212+OO. See koosseis on oma olemuselt "raskem" kui esimene – repertuaar on "metalsem" ja vokaalgi on sellele vastavalt kurjem. Ent ka nende noormeeste puhul pole tegu karmide *metali*-seppadega, vaid nende prooviaeg on lisaks muusikale täis nalja ja naeru. Mihkel on multifunktsionaalne ja jõuab selleski bändis bassi mängida. Kitarristid on Roland ja Silver (ja tegelikult vahetab ka Mihkel kohati neljakeelse pilli kuuekeelse vastu). Trummipulgad on teisipäeviti Joeli käes ja kurja häält teeb Oliver Oskar. Olgu siinkohal veel mainitud, et on kohe

päris kindel, et 212+OO omab kooli pikimate juustega bändi tiitlit.

Ainuke enam-vähem vaikne õhtu on kolmapäev, kui rebaste akustiline koosseis kokku saab. Puudub trummide müdin ning kõrvulukustavad kitarrisoolod ja bassikäigud, selle asemel lastakse kõlada akustilistel kitarridel ning palju rahulikumat muusikal. Kitarriste on koguni neli – Madis, Jorma, Kevin ja Liina. Viimane saab ka natuke häält teha, seda koos teise vokalisti Liisiga. Bändi kuues liige on super-multifunktsionalist Andres, kes teeb kõike ülejäänut.

Mis inimesi ikka ja jälle bändiruumi poole tõmbab? Ehk on asi selles, et tolel kohal on oma väljakujunenud seltskond, oma aura. Sinna jõudes muutub tuju otsemaid heaks ja kahest tunnist jääb pea alati väheks. Tahaks ikka natuke veel...

Kaja Karo

TÜ vastuvõtu spetsialist

TARTU ÜLIKOOL OOTAB HÄID ÜLIÕPILASKANDIDAATE

Tartu Ülikooli ootab õppima andekaid, motiveeritud ning teadlikult eriala valinud noori, pakkudes omalt poolt kaasaegset ning väljakutseid pakkuvat õpikeskkonda.

Tartu Ülikoolis

on võimalik leida endale meelepärane eriala rohkem kui 70 õppekava seast. Õppima on võimalik praktiliselt kõike humanitaarteadustest ning kunstidest meditsiini, loodus- ja ühiskonnateaduste ning pedagoogikani.

Times Higher Education edetabeli andmetel kuulub Tartu Ülikool viie protsendi maailma edukamate ülikoolide hulka. Edetabeli koostamisel on arvestatud akadeemiliste juhtfiguuride ja

kõrgkoolide juhtide küsitlust, üliõpilaste ja õppejõudude suhtarvu, teaduspublikatsioonide tsiteerimist, välisõppejõudude ja – tudengite osakaalu.

Oktoobri lõpus avati Tartu Ülikoolis Euroopa üks viimase kümne aasta moodsamaid loodusteaduste õppe- ja teadushooneid *Chemicum*, kus hakkab tööle ligi 300 teadlast ja doktoranti ning mis saab õpikeskkonnaks ligi 600 üliõpilasele.

Tartu Ülikoolil on Eesti kõrgkoolidest kõige enam koostöölepinguid rahvusvaheliste ülikoolidega praktiliselt kõikidelt kontinentidelt. Igal aastal kasutab umbes tuhatkond üliõpilast võimalust käia end erinevate arvukate koostöölepingute ja stipendiumide abil välismaal täiendamas.

Vastuvõtt

Tartu Ülikooli bakalaureuse- ja rakenduskõrgharidusõppe päevasesse õppesse toimub vastuvõtt valdavalt lävendipõhiselt. Kõikidele üliõpilaskandidaatidele, kelle punktisumma on võrdne või ületab lävendit, on õppekoht Tartu Ülikoolis garanteeritud. Traditsioonilise paremusjärjestuse lausel

toimub vastuvõtt vaid arstiteaduskonnas.

Oluline erinevus teiste kõrgkoolidega võrreldes on see, et Tartu Ülikoolis toimuvad sisseastumiseksamid enne avalduste esitamist. Internetiaadressil www.ut.ee/sisseastumine tuleb kõigepealt eksamitele registreeruda ning pärast tulemuste selgumist saab esitada ülikooli ka sisseastumisavalduse.

Eritingimustel ehk riigieksamite tulemusi arvestamata ja sisseastumiseksamiteta võetakse tasuta õppekohale vastu 12. klassi üleriigiliste aineolümpiaadide viis paremat ja rahvusvahelistest aineolümpiaadidest osavõtnud. Tartu Ülikooli sisseastumisveebil on kirjas tunnustatud olümpiaadide nimekiri. Täiendavaid eritingimusi loodus- ja täppisteaduslikel olümpiaadidel osalenutele on loonud loodus- ja tehnoloogiateaduskond ning matemaatika- informaatikateaduskond.

Lisaks võetakse Tartu Ülikooli vabalt valitud õppekava tasuta õppekohale vastu kõik üliõpilaskandidaadid, kes on sooritanud akadeemilise testi vähemalt 80,0 punktile. Tasulisel õppekohal saavad õpinguid alustada

need, kelle akadeemilise testi tulemuseks on vähemalt 70,0. Akadeemiline test on kohustuslik ainult sotsiaalteaduskonda kandideerijatele. Kõigile teistele üliõpilaskandidaatidele pakub test vaid alternatiivi ülikooli sisseastumisele, juhul kui mingitel põhjustel tavakorras sisseastumine ei ole võimalik.

Kõikidele gümnaasiumi kuld- või hõbemedaliga lõpetanutele lisatakse täiendavad kolm punkti ning Tartu Ülikooli loodus- ja tehnoloogiateaduskonnas, matemaatika- informaatikateaduskonnas ning haridusteaduskonnas on valikulised õppekavad, kuhu võetakse medalistid vastu riigieksamite tulemusi arvestamata ja sisseastumiseksamiteta.

Tartu Ülikooli täpsed vastuvõtutingimused ning lävendid kinnitatakse oktoobri lõpus ning avaldatakse novembri esimesel nädalal Internetiaadressil www.ut.ee/sisseastumine. Kõik huvilised on oodatud Tartu Ülikooli õppimisvõimalustega tutvuma kevadisel koolivaheajal lahtiste uste päeval, 24. märtsil.

Tartu ülikooli peahoone—paljud meie kooli õpilased unistavad, et õpivad kunagi selles hoones...

TARTU ÜLIKOO LIS
ON VÕIMALIK
LEIDA ENDALE
MEELEPÄRANE
ERIA LA ROHKEM
KUI 70 ÕPPEKAVA
SEAST

Merle Must KONVERENTS TUTVUSTAS VÄLISMAA PIIMAJÕGESID JA PUDRUMÄGESID

Kaotasin kodu.
Anneta palun.

SIHTPUNKTIS
LÄBISIME ÕUDUSTE
TOA, KUS
KORRALIKE C-
KLASSI ÕPILASTE
KOMBEL
TEATASIME KÕVA
HÄÄLEGA ÜLE
RUUMI: "SEE POLE
MINGI ÄMBLIK,
TAL ON KUUS
JALGA!"

Rahvast oli
palju—kas pildil
on ka mõni

*"Siin oled kasvanud.
Tasasel maal.*

*Siit on su rahu ja
tasakaal.*

Munamägi on pilvepiir.

*Pilv on madal ja hall
nagu hiir.*

*Maailmapilet su kätte
anti.*

*Maailm on lahti mõndagi
kanti."*

Sellised värsiread kirjutas Paul-Eerik Rummo ning just need kõlasid mu peas, kui viibisin 5. novembril Tallinna Nukuteatris üritusel "Lahe koolipäev". Sellel aastal oli peateemaks "Kas maailm ootab meid?" ja sõna võtsid tuntud inimesed erinevatelt elualadelt.

Nookate jaoks algas Eesti suurim noortekonverents juba hommikul enne kella seitset Tartu poole teeles. Kolm tundi hiljem Vabaduse platsil ootusärevalt bussist välja astudes imetlesime vastset mälestusmärki, endist Laari kohvikut ning vestlesime teistest koolidest pärit sõpradega. Lõpuks, kui jalad juba üht vedeliku kolmest olekust – jääd – meenutama hakkasid, oli ka aeg Nukuteatri poole liikuda.

Teel läbi vanalinna lõbustasid meid nutikad

sketšid, kus muuhulgas paluti hääletada, kas "Eesti" või "Välismaa" ning annetada kodu kaotanud inimesele viis krooni. Sihtpunktis läbisime õuduste toa, kus korralike C-klassi õpilaste kombel teatasime kõva häälega üle ruumi: "See pole mingi ämblik, tal on kuus jalga!" Kui kõik peaaegu 600 osalejat olid uude vabas õhus asuvasse saali kogunenud, tervitasid meid päeva läbiviija Märt Treier ning noored näitlejad, kes kogu ürituse vältel esitasid tõepäraseid näiteid Eesti õpilaste elust.

Esimesed kõnelejad olid luuletaja Contra ja TLÜ psühholoogiaprofessor ning toimus väitlus teemal "Küla või linn?". Ilmselt oli see mõeldud noortele mõtisklemisaine andmiseks, kuid paraku jäid argumendid vähemalt minu jaoks vähepõhjendatuks ning ei tekitanud ka meie väikeses seltskonnas erilist diskussiooni. Muidugi oli tore kuulata Contra Võru murret ja esinejate omakehelikku vestluslaadi, kuid ettekandest jäi meelde vaid fakt, et maapiirkonnas on ruutkilomeetril rohkem putukaid kui linnas inimesi.

Neeme Raud soovitab õppida reaallaineid

Pärast kosutavat kohvipausi astus meie ette Eesti Rahvusringhäälingu

korrespondent Ameerikas – Neeme Raud. Ta rääkis oma loo sellest, miks suundus elama New Yorki, kuidas näeb välja sealne igapäev ja mida soovitada noorele, kes unistab tulevikust välismaal. Kõlama jäi mõte, et kindlasti on kasulik minna mõneks ajaks Eestist kaugemale maailma vaatama, kuid tasuks ka tagasi tulla, et sealt saadud teadmisi kodukohas rakendada. Ajakirjanik rõhutas, et pensionipõlve tahab ta kindlasti veeta Eestis, sest talle näib USA olevat pigem noorte inimeste riik. "Eakad tunnevad seal, et jäävad kõigile ette, neile pole kohta," põhjendab Neeme Raud. Samuti räägib ta, et New Yorgis on tugev eestlaste kogukond ja emakeelt võib tänavatel kuulda suisa iga päev. Mees, kellel on bakalaureuse- ning magistrikraad kokku kolmest ülikoolist, toob välja, et tunneb nüüd puudust reaalaridusest. Ta soovitas, et kindlasti tasub esmalt tudeerida näiteks matemaatikat või füüsikat, sest hiljem on lihtsam juurde õppida keeli kui reaallaineid. Kui tormiline aplaus ühele Ameerikast saabunud mehele oli vaibunud, jätkas teine: kunstnik ja disainer Martin Saar. Tema etteaste oli vaimukas ning nooruslik. Publikut üllatas ta sellega, et maaliskohapeal valmis ühe portree, andis selle ja

veel mitmed oma disainitud T-särgid ning plakatid sealsamas kiirematele käetõstjatele. Martin Saar propageeris disaineri elukutset ja tõi välja fakti, et tema on selle haridusega igal pool hakkama saanud.

Heategijaid tunnustatakse

Noortekonverentsi üks kõige põnevam hetk oli "Hea eeskuju" peaaühinna kätteandmine. Sellel aastal esitati 96 kandidaati, kellest valituks sai Hiiumaalt pärit Reili Rand: neiu, kes algatas möödunud aastal lastekodu- ja puudega lastele jõulukinkide kogumise kampaania. "Äärmiselt liigutav oli näha, kuidas ühise korvpallimängu käigus hakkas meiega suhtlema üks poiss, kellega ühise keele leidmine on keeruline isegi tema kasvatajate jaoks," meenutab tüdruk. Nüüdseks on Viljandimaal asuva Väikemõisa lastekodu elanikud käinud noortel ka Hiiumaal külas ning peavad neid oma

sõpradeks. Selliseid lugusid oli veelgi: "Heale eeskujule" esitati nii ettevõtlikke kutsekooliõpilasi kui ka näiteks poisse ja tüdrukuid, kes on oma kodukohas edendanud noortekeskuse tegevust. Auhinna andis kätte patroon Ene Ergma ning Reilile pühendas oma laulu Jaagup Kreem, kes oli järgmine esineja. Talle plaksutas kaasa terve auditoorium ning see tekitas veelgi meeldivama õhkkonna.

Noortele jagas kasulikke nõuandeid ka Marju Lauristin – Tartu Ülikooli õppejõud. Ta tundis muret eelkõige selle pärast, et meie ümber on liialt palju müra, mis segab mõtlemist. Samuti palus ta tõsta käed neil, kes eelistavad kõigele muule raamatute lugemist. Võrreldes auditooriumi suurusega, oli kerkinud käte hulk hirmuäratavalt väike. Küll aga oli põhjust rõõmustada selle üle, et kui eeskõneleja küsis: "Kes teist soovib jääda Eestisse?", siis paljud noored

"hääletasid" poolt. Kinnituseks oli ka konverentsi lõpetamisel kõlanud fakt, et rongkäigul pani "Kodumaa" kasti sedeli 299 ja "Välismaa" kasti 182 noort.

Usun, et nii suure enamuse üle tundis heameelt ka järgmine esineja Ivo Linna, kes kõneles oma armastusest – Muhumaast. Selle muusikuga koos lauldud laulud "Vana vaksal" ja "Suvi" tõid naeratuse suule vist küll igale noorele. Sellega oli konverents ka peaaegu lõppenud. Jäi veel üle avada Märt Agu ja Raul Talmari õpetatud ühislaulmise ja – tantsimisega Nukuteatri uus maja ning asusimegi koduteele.

Selle päevaga sai selgeks, et maailm ootab neid noori, kes on ettevõtlikud ja avatud meelega. Igal juhul tasub minna välismaale ning uurida, mis on seansel elul pakkuda, kuid ei tasu unustada, et Eesti tulevik on siiski meie kätes.

Hommikune jalutuskäik läbi Tallinna vanal-

SELLE PÄEVAGA
SAI SELGEKS, ET
MAAILM OOTAB
NEID NOORI, KES
ON
ETTEVÕTLIKUD
JA AVATUD
MEELEGA.

STATISTILINE UURIMUSTÖÖ REBASTE HINGEELU KOHTA

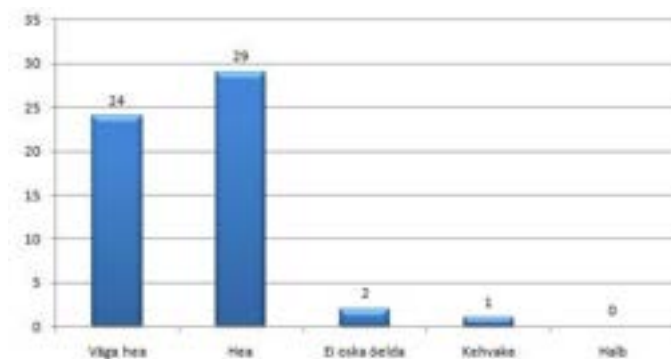
Liina Leetsi
statistika põhjal

Nõo Reaalgümnaasiumi 56. lennu õpilaste seas läbi viidud küsitluses uuriti, kuidas oli esmamulje uuest koolist, kuidas suhtutakse abiturientidesse ja kas nende arvates nõuavad kaheteistkümnendikud

neilt liiga palju. Huvi pärast ka seda, millega tegelevad kümnendikud pärast tunde. Küsitlesin 56 õpilast.

Esmamuljed

NRG-st ►

Minu esimesed päevad Nõo koolis ei sujunud eriti libedalt, kuna oli kokkupõrkeid kasvatajate ja koolikaaslastega. Kool, seltskond ja õpetajad on suurepärased, palju paremad kui eelmises koolis! Mentori omamine on mõnus: väga palju tegema ei pea, kuigi mõistlikud ja normaalsed ülesanded on omal kohal. Spordipäev oleks võinud isegi karmim olla. Jooksu pikemalt. Ootasin, et saan märjaks, mudaseks ning palju kükke. 1. september Tartus sain õppetunni, et grupi juures ei tasu ära joosta, tuleb ikka grupi juures olla. Üldmulje on positiivne: hinded pole alla läinud, alguse kohta on üsna hästi.

Märt Kukke

Hei, hei armas koolipereJ!

Mul on väga hea meel, et saan seda artiklit kirjutada. Sellega saan ma teile öelda, kui õnnelik ma olen, et just NRG-sse õppima tulin.

Esimest korda siia tulles (katsete ajal) arvasin ma, et kui peaksin sisse saama, siis siia ma suren. Kool tundus nii suur olevat ja ma olin täiesti kindel, et ma ei saa siin üldse hakkama. Nüüd on aga hoopis teistsugune arvamus. Mul on tunne, nagu ma oleksin siin olnud juba aastaid: kõik on hubane ja tore.

Väga positiivne on see, et kõik on nii sõbralikud ja abivalmis. Ma olen ülimalt rahul oma klassi ja lennuga. Mul on siiralt hea meel, et meil on nii imetoredate abiturendid. Kõige ägedam nende juures on see, et nad on väga positiivselt meelestatud ning nad ei löö mitte millegi ees risti ette. Paljudel ei ole viitsimist korraldada sellist retsi, nagu minu lennule tehti. Ma olen retsiga väga rahul, see oli päris naljakas ja lõbus, kuigi järgmisel päeval ikka andis tunda küllJ, aga see käib asja juurde. Eriti vedanud on mul oma mentoriga. Ta on hästi lõbus ja ülisõbralik.

Õpilasesinduse kohta oskan ma ainult kiidusõnu öelda: tublid, tragid, tahtejõulised.

Mul on väga hea meel, et ma just siia tulin !

Ilusat uut kooliaastat teile kõigile!

Mirjam Pärtel

Märt Kukke ja abiturient Merle Must näitavad, et mentor

REBASTE SPORDIPÄEV EHK MAARAHVA PÜHA

Marti Lillemägi

Juba vanad spordipäeval oodata vähem kreeklaste teadsid, et suurepäraselt vastuhakkamisi kui selleks, et alamad hakkama. Hommikul äratati puhanud ja erksalt mässama ei hakkaks. Nii olidki kõik elukalt. Nii olidki kõik rebase kuulekad, kui tuleb nad kohe mutta noored rebased juba neil kästi jahedas ja suruda. Sedasama kell kuus ning aeti hommikukasteses põhimõtet järgisid sel kohe välja, et päeva koiduvalguses teha aastal ka abituriendid. Mõte oli kaval, sest on lugematul arvul ning rebaste mutta ju teada, et uniselt ja surumisega said nad väsinud loomalt on tänavusel

“SEEGA SAAB
REBASELE
KIIRESTI
SELGEKS, ET
ABITURIENDILE
TULEB
VAADATA ALT
ÜLES”

. Ning hiljem, kui kõik olid juba virgunud, oldi kükkidega nii harjunud, et vastuhakkamine ei tulnud kellelegi enam pähegi.

Prääksuga kükid abiturientidele meeldivad. Ning eks see on nende poolt ka järjekordne kaval liigutus, sest rebane on kükkisasendis olles palju lühem kui keskmine abiturient. Seega saab rebastele kiiresti selgeks, et abiturientidele tuleb vaadata alt üles. Ja küki juurde tuleb prääks teha ikka selleks, et ei peaks kogu aeg jälgima, kas rebane kükke teeb - prääks on ka kuulmise järgi lihtsasti kontrollitav ning kostab juba kaugel.

Eestlane on aegade algusest peale olnud maarahvas. Seda pole suutnud muuta ei rootslased, sakslased, venelased ega teised rahvad, kelle võimu all me oleme pidanud kannatama. Et saada rebasest inimeseks (ning seeläbi ka eestlaseks), tuleb aga kõigepealt tutvuda maaga. Seda on meie esivanemad teinud tuhandeid aastaid ning nii peavad seda tegema ka kõik rebased.

Kükkisasend pole aga väga maalähedane, sest pea jääb ju ikkagi maapinnast kaugel. Nii otsustati, et rebane tuleb suruda pikali. Selleks sunniti neid roomama läbi kummid, tegema kätekõverdusi ning lihtsalt nägupidi mudas lamama. Mõte oli hea, sest nii jõudsid paljud rebased selgusele küsimuses, kas kooli maadele on võimalik külvata otra, rukist, kaera ja teisi vilju, mis eestlastele läbi aastatuhandete nii lähedaseks on saanud.

Peale rebaste mahasurumise olid mõned abituriendid siiski nii lahked, et otsustasid jagada ka killukesi oma piiritust tarkusest. Väikese treeninguga omandasid kõik rebased oskuse, kuidas sooritada keerulisi finantstehinguid ilma käte ja jalgade abita. Oskus, milleta elus kindlasti hakkama ei saa.

Igal aastal hukkub Eestis lugematu hulk rebaseid autorataste all. Seetõttu suhtuvad rebased autodesse suure umbusuga. Abituriendid otsustasid, et on aeg seda suhtumist muuta. Hommikul, pärast

kohustuslikke prääksuga kükke, aeti rebased lükkama autosid, et soojendada nende suhteid masinatega. Ning hiljem pidi iga rebane kasutama hommikul õpitud oskusi, et sooritada autoga (tõsi küll, seekord palju väiksemaga) terve ring. Seega ei karda rebased enam autosid nii palju kui varem ning juba varsti võib tulla ka aeg, kus nad julgevad üle tee minna.

Ilmselt on kõigile teada, et abiturient on Jumal. Kuid isegi Jumal pidi puhkama pärast taeva, maa ja kõigi teiste toredate asjade loomist, nii väsisid ka meie oma kodused jumalad peagi lugematute rebaste mutta surumisest. Rebastel oli aga energiat veel küll ning hetkeks tundus juba, et olukord on lootusetu. Siis aga tuli abiturientidel veel üks geniaalne mõte – miks rebaseid ise maha suruda, kui võib neil lasta seda üksteisega teha. Tõsi, nii jäävad küll mõned rebased mutta surumata, kuid kurnatud abiturientide jaoks oli see kindlasti parim lahendus. Nõnda leiutatigi

Rebaseks olemine NRGs nõuab palju sitkust, jõudu, vettpidavust.

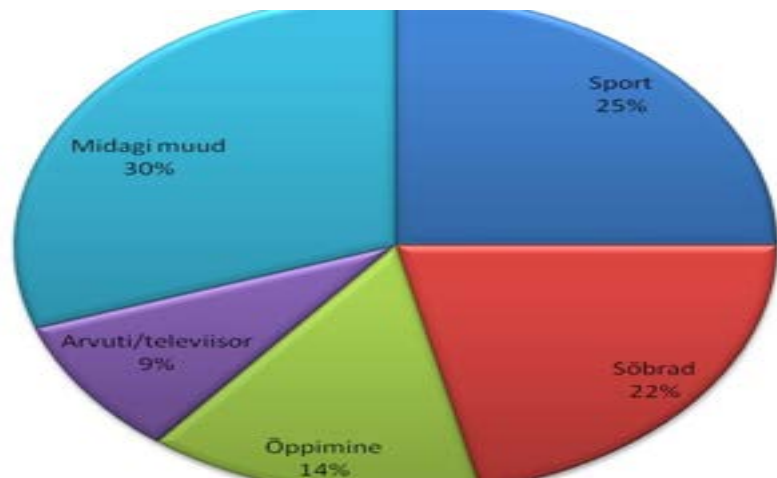
mudamaadlus, kus mudast puhtaks jäid vaid tugevaimad.

Nii lõppeski selleaastane spordipäev, mille abiturientide olid poolt suurepäraselt organiseerinud ja meisterlikult teostanud. Rebastest, kelle jalalihased on tänu kõigile neile kükkidele nüüd kümme korda võimsamad kui enne, said aegamööda täisväärtuslikud inimesed.

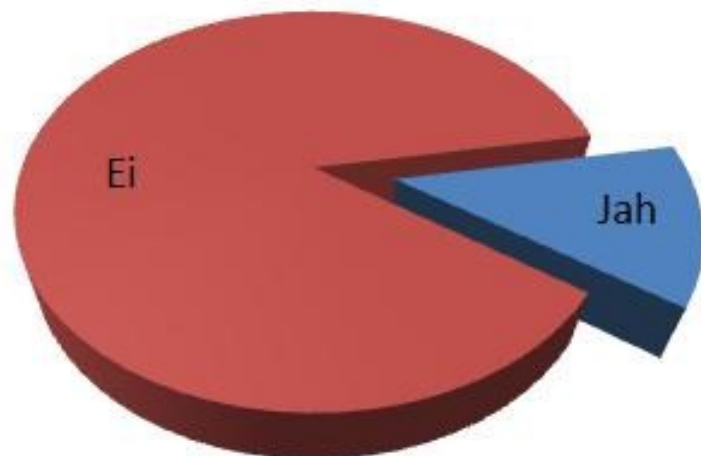
Toon välja mõned huvitavad faktid, mis selguseid uurimustööd tehes:

- Suurem osa rebastest peab abituriente toredateks ja 14 neist lausa väga toredateks. Külmaks jätvavad lõpuklassi õpilased vaid ühe inimese.
- Vaid 7 inimese arvates on abiturientide liiga nõudlikud, mis on piisav tõestus sellest, et me oleme head inimesed.
- Suuremale osale õpilastest jättis Nõo kool hea või väga hea esmamulje, kuid üks pidas seda lausa kehvapoolseks. Kaks inimest ei osanud üldse seisukohta võtta.
- Selgub, et ligi kolmandik meie kümnnendikest on üksikud uitajad.
- Selgub, et neljandik õpilastest leiab pärast tunde jaksu spordiga tegeleda, 22% veedab vaba aega sõpradega, mis oli ka oodatav tulemus, kuna 56-st 38 pidas end seltskonnainimesteks. Õppimise peale suudab kohe pärast tunde mõelda vaid 14% vastanutest.

Millega tegelevad rebased pärast tunde?

Kas abiturient nõuab kümnnendikult liiga palju?

Kokkuvõte

Valimis olnud 56-st õpilasest 24 olid naised ja 32 mehed, enim neist elab Jõgevamaal, Valgamaal või Järvamaal. Suhtumine abiturientidesse oli üllatavalt hea, 41 inimese arvates on nad toredad ja 14 arvates väga toredad, vaid ühe inimese jätvavad nad külmaks. Üldiselt arvati ka, et kaheteistkümnnendikud ei nõua oma rebastelt liiga palju ning nad oleksid nõus igal hetkel oma abistava käe ulatada. Võib öelda, et kümnnendikud on pärast tunde päris aktiivsed. Vaid 9% vastanuist istub umbses toas arvuti või teleri taga, 25% hoolitseb oma füüsilise välimuse eest, 22% edendavad sõpradega aega viites seltsielu. Üllatavad 14% suudavad pärast koolitunde kohe edasi õppida ja 30% tegeleb veel millegi muuga. Uurisin, kas on seos esmamulje ja selle vahel, kas tegu on seltskonnainimesega või mitte, sest paljud üksikud lapsed pole harjunud oma igat vaba hetke teistega jagama ning esialgu võis ühiselamuelu neid hirmutada. Siiski selgus, et nii see pole ja nende kahe näitaja vahel ei leidnud ma mingit seost.